

community

The New Apostolic Church around the world

02/2015/LT

Krašto apaštalu susirinkimas Ciuriche

Širdimi, siela ir protu

Prašyti Jėzaus vardu – pamaldos Dodojoje

New Apostolic Church
International

Džiaugsmas Kristuje

Mieli tikėjimo broliai ir seserys visame pasaulyje,

jau prabėgo keletas 2015-ųjų metų mėnesių. Jie atnešė laimės ir nelaimių, kančios ir liūdesio, džiaugsmo ir pasitikėjimo. Kai metų pradžioje iškėliau šūkį „Džiaugsmas Kristuje“, dar nesuvokiau, koks kompleksiškas yra šis žodis. Kai kurie galbūt galvojo apie jų žemiškąją laimę. Kas gi tuo nuoširdžiai nesidžiaugtų? Tačiau šiame šūkyje slypi daug daugiau reikšmių: džiaugsmas pamaldose, džiaugsmas nuodėmių atleidime, džiaugsmas Šventojoje Vakarieneje. Argi mes nepatyrėme šių gražių momentų: gyvą bendrystę, buvimą kartu, paskatinimą ir palaikymą?

Aš esu tikras, kad mūsų metų šūkis ir toliau gyvuos. Tai yra daug daugiau nei sakiny.

Mielai norėčiau Jums perteikti dar keletą minčių, kurios yra paremtos šių metų šūkiu „Džiaugsmas Kristuje“:

- Mūsų širdys gali džiaugtis, kad esame apsupti tokios gražios Dievo vaikų bendrystės. Mes esame bendruomenės dalis – Dievas neleis, kad eitume vieni mūsų tikėjimo keliu.
- Viešpats Jėzus myli mus ir mirė dėl mūsų. Mums atleidžiamos nuodėmės ir jis kviečia prie savo stalo, kad galėtume turėti bendrystę su juo. Kiekvienose pamaldose mes jį išgyvename! Jis ateina į mūsų tarpą.
- Viešpats trokšta sugrįžti. Jis tai pažadėjo ir jis tai išpildys. Ar tai apskritai nėra mūsų didžiausias džiaugsmas? Jis sugrįš, kad parvestų savo nuotaką į namus. Mes turime galimybę jo laukti.

Tarptautinė NAB

Patys pasakykite: ar tai nenuostabu?

Dėl šios priežasties mes džiaugiamės visi kartu. Prisimenu žodį iš psalmių 103,2: „Ir neužmiršk, koks jis geras!“

Linkiu Jums džiaugsmingo laiko

jūsų

Jean-Luc Schneider

| Prašyti Jėzaus vardu

Nuotrauka: Rytų Afrikos NAB

Vaikai sveikina vyriausiąjį apaštalą Schneider ir apaštalus prieš pamaldas 2015-ų metų balandžio 19 dieną Dodomoje, Tanzanijoje

Jono 14,14

„Ko tik prašysite manęs dėl mano vardo, aš padarysiu.“

Mieli broliai ir seserys, mieli svečiai, šiandien yra labai ypatingas sekmadienis Dievo kūriniui čia, rytų Afrikoje. Visi krašto apaštalai iš Afrikos yra čia, kadangi jūsų krašto apaštalas šiandien bus išleistas į poilsį ir bus paskirtas jo pasekėjas. Esu tikras, kad ši diena bus lemianti diena rytų Afrikos bažnyčios istorijoje. Bet nesijaudinkit, tai tik naujo tarno paskyrimas. Mokytojas išliks tas pats. Mes visi, ar tai būtų vyriausiasis apaštalas, ar krašto apaštalas, ar apaštalas, esame tik Viešpaties tarnai. Jis yra mokytojas, Viešpats, mes esame tik tarnai. Ir naujasis krašto apaštalas yra Viešpaties tarnas, kaip ir iki šiol buvęs jūsų krašto apaštalas.

Bet aš turiu ir troškimą: kad kiekvienas iš mūsų – įskaitant ir mane – galėtume žengti lemiamą žingsnį kelyje link mūsų tikėjimo tikslo ir priartėtume prie Kristaus. Mes trokštame šiandien žengti didelį žingsnį link jo, norime panašėti į jį, kad galėtume elgtis pagal jo valią.

Biblijos žodis, kurį mums perskaičiau, skelbia nuostabų pažadą. Jėzus sako: „Ko tik prašysite manęs dėl mano vardo, aš padarysiu.“ Įsivaizduokite, kiek daug norų mes visi turime. Būtų paprasčiausiai nuostabu, jei reikėtų tik paprašyti Jėzaus ir jis viską išpildytų. Bet jis prie šio pažado pridėjo ir keletą sąlygų. Pirmiausia mes turime į jį tikėti: turime tikėti, kad jis yra Dievo Sūnus, ne kažkoks stebukladarys ar didis pranašas, kuris pasakoja gražias istorijas, arba tas, kuris padeda išspręsti mūsų problemas. Turime tikėti, kad jis yra Dievo Sūnus, kuris atėjo į žemę, kad kaip Atpirkėjas atneštų žmonėms išganymą ir amžinąjį gyvenimą.

Antroji sąlyga yra ta, jog mes turime prašyti jo vardu, taigi prašyti jo taip, lyg jis darytų tai už mus, jei būtų mūsų vietoje. Jei norime atsako į mūsų maldas, jos turi būti kalbamos taip, lyg Jėzus pats taip melsėtųsi. Prašyti jo vardu reiškia: Jėzus pats išreiškia šį prašymą. Visuomet, kai žmonės su prašymais ateidavo pas Jėzų ir jam būdavo aišku, jog jų

tikėjimas yra nepakankamas arba Jėzus nesutikdavo su tam tikru prašymu, jis atsisakydavo jį išpildyti. Kartą pas jį atėjo fariziejai ir reikalavo parodyti ženklą: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą.“ Jis atsakė: „Pikta ir neištikiama karta reikalauja ženklą, bet nebus jai duota kito ženklą, tik pranašo Jonos ženklas. Kaip Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis jūrų pabaisos pilve, taip ir Žmogaus Sūnus išbus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje“ (Mato 12,39-40). Atsakymas buvo aiškus. Jūs turite tikėti prisikėlimu, kitokio ženklą nesulauksite.

Viešpačiui amžinasis gyvenimas visuomet bus svarbiau už žemiškąjį. Taigi, nėra prasmės prašyti jo pakeisti prioritetus.

Mieli broliai ir seserys, turime tikėti Dievo Sūnumi. Turime tikėti mūsų Atpirkėju ir tikėti, kad jis atidavė savo gyvybę už mus. Tai yra jo meilės mums įrodymas. Negalime kas rytą ateiti pas Dievą ir sakyti: „Ach, suteik mums ženklą, kad mes galėtume atpažinti, kokia didelė yra tavo meilė mums.“ Tai ne-

veiks. Jėzus jau seniai įrodė mums savo meilę: jis mirė dėl mūsų. Negalime iš Jėzaus reikalauti: „Ach, suteik mums ženklą, kad mes aiškiai atpažintume, jog tavo kūrinyje iš tiesų yra išganymo kūrinyje.“ Įsivaizduokite, jog čia, Dodo-moje, Dievas padarytų kažką didingo tam, kad įrodytų: tai yra mano vaikai, tai yra Dievo kūrinyje. Tačiau jis to nedaro. Jis sako: mano vaikai yra įrodymas, kad čia yra Dievo kūrinyje, nes jie vystosi link naujos būtybės. Vyksta tam tikras

Apaštalai ir vyskupai prie altoriaus

prisikėlimas. Senasis Adomas miršta, o naujoji būtybė vystosi ir tampa vis labiau matoma. Mes tikime Dievo kūrinium, nes matome, kaip atsiskleidžia naujoji būtybė.

Jėzus pasakojo daug pavyzdžių. Vienas toks palyginimas buvo apie patikėtas minas (svarus). Vienas didžiūnas norėjo iškelti į tolimą šalį ir pakvietė dešimt savo tarnų bei padalijo jiems dešimt minų, sakdamas: „Verskitės, kol sugrįšiu“ (Luko 19,13). Kai didžiūnas sugrįžo, pareikalavo jų atsiskaityti. Tarnas, kuris tik tą pačią jam patikėtą miną išsaugojo, bandė ieškoti argumentų ir sakė: „Aš bijojau tavęs, nes esi žmogus griežtas“, tačiau Jėzus paaiškino, jog tai buvo užduotis ir ją reikėjo įvykdyti. Jam paprasčiausiai reikėjo paklusti. Tuo Jėzus nori mums pasakyti: „Aš esu Dievo Sūnus. Todėl mano žodžiai nenustos galioti.“

Daugelis žmonių šiandien Jėzaus mielai prašytų: „Ach, ar

negalėtum pakeisti Evangelijos? Šia prasme aš turiu tam tikrų abejonių. Adaptuok ją šiam laikmečiui, santykiams mūsų šalyje.“ Tačiau Jėzus to nedaro. Kas tiki, jog jis yra Dievo Sūnus, žino, jog tai, ką jis pasakė, galioja per amžius. Jis nekeis savo Žinios dėl mūsų. To net neverta prašyti.

*Jei prašysime Viešpaties tvirto
tikėjimo, jis mums jį dovanos,
nes būtent to jis meldžia dėl
tavęs ir manęs.*

Yra dar vienas dalykas, kurio nederėtų Jėzaus prašyti, nes jis neatitinka jo minties: negalime jo prašyti nubausti nuodėminguosius. Mokiniai kartą bandė tai daryti: „Viešpatie, jei nori, mes liepsime ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti“ (Luko 9,54). Jėzus jiems papriekaištavo. Kiti jam atvedė moterį: „Mokytojau, ši moteris buvo nutverta svetimaujant.“ (Jono 8,4). Jėzus atsisakė ją bausti, nes ši mintis nebuvo jo mintis. Jėzus yra Atpirkėjas. Jis trokšta išgelbėti nuodėminguosius, o ne juos bausti.

Taip pat neverta prašyti Jėzaus laiminti padalintą ar ne-

Viršuje kairėje: krašto apaštalas Shadreck Lubasi prie altoriaus pamaldų metu

pastovią širdį. Jis yra Dievo Sūnus ir jis nori visos širdies. Kalno pamoksle jis kalbėjo, kad pabaigoje bus daug tokių, kurie prašysis įleidžiami pro Dangaus Karalystės vartus: „Daugelis man sakys, anai dieniai atėjus: Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų tavo vardu?! Tuomet jiems pareikšiu: Aš niekuomet jūsų nepažinojau.“ (Mato 7,21-23). Jis žinojo, kad jų širdys buvo padalintos, nors jie jo vardu ir darė didžius dalykus.

Negalime prašyti Jėzaus palaimos, jei mūsų širdis yra padalinta, jei esame nepaklusnūs. Žinote, jei turime problemą, galime Jėzaus prašyti padėti mums ją išspręsti. Tačiau negalime tos problemos spręsti, melu pašalindami ją iš pasaulio. Tai nefunkcionuos. Viešpats negali to laiminti. Iš esmės

tokiu būdu mes iš jo reikalaujame laiminti mūsų nepaklusnumą. Mes nesilaikėme sandoros, tačiau laukiame, kad jis mums padėtų ir laimintų. Taip negalima.

Paskutinis pavyzdys. Kai Jėzus buvo pas Mariją ir Mortą, Marija sėdėjo jam prie kojų ir klausėsi jo. Morta buvo labai užsiėmusi. Ji paklausė Viešpaties: „Viešpatie, tau nerūpi,

kad sesuo palieka mane vieną patarnauti? Sakyk, kad ji man padėtų!“ Jo atsakymas buvo: „Marija išsirinko geriausiąją dalį“ (Luko 10,40.43). Negalime tikėtis, kad Jėzus mūsų žemiškajam gyvenimui skirs daugiau reikšmės nei amžinajam. Viešpačiui amžinasis gyvenimas bus visuomet svarbesnis už žemiškąjį. Tai gi, nėra prasmės jo prašyti, pakeisti prioritetus. Jis to nedarys. Matote, kad yra beviltiška prašyti tam tikrų dalykų. Jis negalės jų pakeisti, nes jie liudija apie trūkumus mūsų tikėjime arba jie neatitinka jo valios. Jis trokšta, kad mes tikėtume.

Tai ko gi mes galime jo prašyti? Labai paprasta. Galime melsti jo to, ko jis meldė pas savo Tėvą. Simonui Petruui jis sakė: „Bet aš meldžiuosi už tave, kad tavasis tikėjimas nesusvyruotų“ (Luko 22,32). Taip pat galime Viešpaties prašy-

ti, kad mūsų tikėjimas nesiliautų, nesvarbu kas įvyktų. Kad galėtume tikėti be ženklų, o tik jo žodžiu. Toks tikėjimas yra tvirtas. Jei prašysime Viešpaties tvirto tikėjimo, jis mums jį dovanos, nes būtent to jis meldžia dėl tavęs ir manęs.

Galime melstis Jėzaus vardu: „Viešpatie, teesie tavo valia.“ Žinau, kad tai nėra paprasta, nes kartais mes turime neteisingą suvokimą apie Dievo valią. Galvojame, kad yra Dievo valia, jog mes kenčiame, sergame, mirštame. Taip nevisai teisinga. Dievas netrokšta, kad mes kentėtume, kad mums atsitiktų kas bloga. Dievas trokšta, kad net ir kančioje išliktume ištikimi.

Jėzus labai gerai žinojo, kokia buvo jo Tėvo valia: „Aš turiu eiti šiuo keliu, tačiau Dievas trokšta, kad išlikčiau jam ištikimas iki pabaigos.“ Tokia buvo jo Tėvo valia. Kai Jėzus kalbėjo: „Ne mano, o tavo valia tebūnie“, jis gerai žinojo, „mano Tėvas nenori matyti kaip aš kenčiu. Jis tik nori, kad išlikčiau ištikimas iki pabaigos. Tokia yra jo valia. Ji ir turi įvykti.“ Ir jei mes melsime to paties: „Tėve, tebūnie tavo valia“, tai reikš, jog aš apsisprendžiau likti ištikimas, nesvarbu kas įvyktų. Tuomet Jėzus mums padės. Prašyti Jėzaus vardu reiškia ir prašyti jo malonės, ir būtent taip, kaip jis to laukia

iš mūsų. Jis labai aiškiai nurodė, ko reikia, kad pasiektume malonę: būti nuolankiais bei pasiruošusiais atgailauti ir atleisti artimajam. Tokia yra Kristaus Evangelija ir jei mes ja seksime bei prašysime jo malonės, jis ją mums dovanos.

Aš norėčiau, kad kiekvienas savo bendruomenėje melstųsi: „Tėve, leisk mums būti vieningiems, nesvarbu kas beatsitiktų.“

Senasis apaštalas netgi pasakė, kad Jėzus mus užtars danguje ir Tėvo prašys mums atleisti: „O jei kuris nusidėtų, tai mes turime Užtarėją pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų“ (1. Jono 2,1). Jis yra danguje ir ten užtaria mus. Jei mes nuolankiai, atgailaujančiai ir pasiruošę atleisti prašysime malonės, jis mums ją dovanos. Kristus mums jos išmels.

Kitą kartą Jėzus prašė maldoje savo Tėvo, kad apaštalai būtų vieningi ir visi tie, kurie per apaštalus į jį tiki. Tokiu būdu jis meldėsi ir už mus. Mes esame tie, kurie apaštalų dėka tikime Jėzumi Kristumi. Jis meldžia vienybės savo tautai. Aš norėčiau, kad kiekvienas savo bendruomenėje melstųsi: „Tėve, leisk mums būti vieningiems, nesvarbu kas beatsitiktų.“ Jei rimtai prašysime vienybės bendruomenėje, Jėzus ją ir suteiks, nes jis meldžia to paties.

Jei melsime Jėzaus: „sutrumpink laiką ir sugrįžk greičiau“,

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider ordinuoja Joseph Ekhuya į krašto apaštalus; už jų: krašto apaštalas Patrick Mkhwanazi (pietryčių Afrika) ir krašto apaštalas Michael Deppner (Kongo Demokratinė Respublika)

Padėka į poilsį išeinančiam krašto apaštalui; iš kairės į dešinę: krašto apaštalas Noël Barnes (Cape), krašto apaštalas poilsyje Shadreck Lubasi (rytų Afrika), vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider

Jis išpildys šį prašymą, nes ir jis meldžia būtent to paties.

Matote, šiuose penkiuose punktuose meldžiame Jėzaus vardu. Jis į tai atsakys. Jis tai išpildys. Jei prašysime jo sustiprinti mūsų tikėjimą, jis taip ir padarys. Jei prašysime jo, kad išliktume paklusniais ir ištikimais, nesvarbu kas įvyktų, jis taip ir padarys. Jei prašysime jo malonės, jis ją suteiks. Tačiau mes turime prašyti malonės jo vardu, taigi, turime priimti jo sąlygas.

Jei prašysime vienybės, jos ilgėsime, jis mums ją dovanos. Jis taip pat to ilgisi. Jei melsime sutrumpinti laiką: „Viešpatie, sugrįžk greičiau!“, jis sugrįš. Jis to trokšta taip pat.

ESMINĖS MINTYS

Jėzus išklauso tų prašymų, kuriems jis pritaria.

Mūsų maldos turi būti paremtos tikėjimu Jėzumi Kristumi ir turi atitikti Viešpaties valią. Dievas išklauso tą besimeldžiantįjį, kuris siekia tvirto tikėjimo, atkaklumo išbandymuose, malonės, vienybės ir pirmojo prisikėlimo.

Kad mūsų maldos būtų išklaustos, jos turi būti paremtos tikėjimu Jėzumi Kristumi ir turi būti prašoma jo vardu, tai reiškia, tai turi sutapti su jo valia.

Viešpats sotina alkstančius

Paskutinės kelionės po Aziją metu 2014-ųjų gruodį vyriausiasis apaštalas Schneider laikė pamaldas ir pas brolius bei seseris Makati bendruomenėje, Maniloje. Virš 40.000 Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionių gyvena Filipinuose ir jais rūpinasi krašto apaštalas Urs Hebeisen bei 1500 tarnybos brolių.

Alkis yra mūsų kūno signalas. Jis informuoja mus apie trūkumą, kurį pašalinti galime valgydami maistą. Biblijiniame kalbos vartojime dvasinis alkis simbolizuoja sielos poreikį priimti tas Dievo dovanas, kurių jai trūksta.

Mūsų sielai reikia paguodos. Angelai paskelbė Marijai, kad ji pagimdys Dievo Sūnų, kuris amžinai viešpataus. Tačiau Marija turėjo gimdyti jį tvarte ir paguldyti ėdžiose. Kad ją sustiprintų, Dievas neapsireiškė tiesiogiai, tačiau nusiuntė piemenis, kurie jai patvirtino duotą pažadą. Dievas padarė mus savo vaikais ir pažadėjo, kad mes viešpatausime kartu su Jėzumi. Tačiau jis neapsaugojo mūsų nuo visų nelaimių. Jis guodžia mus, siųsdamas savo tarnus, kurie patvirtina duotą pažadą.

Augimas tikėjime, malonėje ir pažinime

Mums reikia būti sustiprintiems tikėjime. Tikrasis tikėjimas susideda ne tik iš to, jog tikime žodžio teisingumu, bet ir iš tikėjimo darbų. Kas iš mūsų galėtų patvirtinti, kad visada juos darome? Nenorime delsti Viešpačiui pasakyti: „Tikiu! Padėk mano netikėjimui!“ (plg. Morkaus 9, 24). Jis žinos, kaip sustiprinti mūsų tikėjimą.

Mums reikia malonės. Žvejojant Petras suvokė, kokia distancija jį skiria nuo Jėzaus didingumo (plg. Luko 5, 8). Dievas mums yra mylintis Tėvas, o Jėzus – geriausias mūsų Draugas. Todėl nenorime pamesti iš akių jų šlovės ir didingumo. Kad priartėtume prie jų, mums reikia malonės! Dievas priešinasi išpuikėliams, o nuolankiesiems teikia malonę (plg. Jokūbo 4, 6).

Mes turime dar augti ir pažinime bei išmintyje. Šį prašymą norėtume įpinti į savo maldas ir kaip Marija

skirti laiko apsvartymams (plg. Luko 2, 19). Dievas suteikia išminties tiems, kurie jos prašo (plg. Jokūbo 1, 5).

Mūsų sielai reikalinga bendrystė su Dievu. Mes ją išgyvename Šventojoje Vakarienoje, jei mūsų širdis atgailauja. Galime ją atrasti ir broliškoje bendrystėje, jei esame pasiruošę atsisakyti išankstinių nusistatymų. Jei mūsų maldose atsispindi ilgesys išganymui, Dievas jas išklauskis (plg. Luko 18, 7).

ESMINĖS MINTYS

Luko 1, 53

„Alkstančius gėrybėmis apdovanoja, turtuolius tuščiomis paleidžia.“

Dievas išklauso tų, kurie nuolankiai prašo juos paguosti, sustiprinti jų tikėjimą, suteikti malonę ir išmintį, bei vesti juos į bendrystę su Dievu.

DIEVAS SUTEIKIA VANDENS DYKUMOJE

(IŠĖJIMO KNYGA 17,1–7)

Dievas išlaisvino savo tautą iš Egipto nelaisvės. Dabar izraeliečiai keliauja jau ilgą laiką per dykumą. Jie dar neatkeliavo į pažadėtąją žemę.

Izraeliečiai barasi, kad neturi ko valgyti. Taigi, Dievas kiekvieną vakarą duoda jiems putpelių ir kiekvieną rytą leidžia jiems aplink stovyklą rasti duonos. Jie keliauja toliau ir tuomet pasibaigia vanduo. Žmonės jaučia didelį troškulį. Jie bijo mirti nuo troškulio. Ir vėl jie bara Mozę sakydami: „Duok mums vandens gerti. Ne jau išvedei iš Egipto troškuliu nužudyti mus ir mūsų vaikus, ir mūsų galvijus?“

Mozė klausia jų: „Ko jūs mane barate? Kam gi mėginata Viešpatį?

Jis juk pasirūpins jumis.“
Tačiau izraeliečiai nenusiramina. Nepasitenkinimas vis stiprėja. Mozė šaukiasi Viešpaties: „Ką aš turiu daryti su šia tauta? Dar truputį, ir jie ims mane akmenimis mušti.“

Viešpats taria jam: „Pasiimk su savimi keletą Izraelio seniūnų, laikyk rankoje lazda, kuria sudavei į Nilą, ir eik. Tikėk manimi, aš stovėsiu ten prieš tave ant uolos prie Horebo. Suduok į uolą, ir ištekės iš jos vanduo

žmonėms atsigerti.“
Taip ir įvyksta.

Net jei atrodo,
jog jau pralaimėjome,
Dievas mums padeda.

SVEČIUOSE PAS MARTINĄ, SANTJAGAS

Mano vardas yra Martina. Aš gimiau Argentinoje, tačiau nuo 20-os savo gimimo dienos gyvenu Čilėje. Dabar man vienuolika metų ir aš gyvenu Santjage, Čilėje, mūsų šalies

sostinėje.

Mano šeima yra mano mama Evelina, tėtis Carlos ir sesė Luciana.

Mūsų šuo vardu León, kas ispanų kalboje reiškia „liūtą“, taip pat yra šeimos narys. Laisvalaikiu mielai klausausi muzikos. Taip pat mėgstu kurti šokio žingsnelius ir matuotis įvairius drabužius.

Luciana ir aš einame į tą pačią mokyklą, Luciana yra trečiokė, o aš einu į penktą klasę. Ši nuotrauka daryta mokyklos kieme. Tuo metu mes dalyvavome tautinių šokių pasirodyme..

Mes einame į centrinę Čilės bažnyčią. Ji pastatyta prieš daugiau nei 100 metų ir neseniai renovuota.

Bendruomenė vadinama Marin vardu. Mano tėtis tarnauja joje kaip kunigas, Luciana eina į sekmadieninę mokyklėlę, o aš lankau tikybos pamokas, kurias veda mano močiutė Mili.

Mano mama padeda vesti tikybos pamokas, o aš jai padedu puošti altorių gėlėmis. Man patinka gražinti altorių gėlėmis. Sekmadieniais po pamaldų mes leidžiame laiką su seneliais, tetomis ir dėdėmis bei pusseserėmis.

Drauge

(ČILĖ)

su šeima mes švenčiame ir nepriklausomybės šventę. Čia matote Lučianą su manimi prie vyriausybės rūmų, prie didelės mūsų šalies vėliavos. Nuo rugsėjo 18 iki 21 dienos ši šventė Čilėje minima su žaidimais, šokiais ir socialiais valgiais.

Tipiškas čiliečių patiekalas yra Pastel de Choclo, kukurūzų paštetas. Tai ir mano mėgiamiausias patiekalas. Jis gaminamas iš maltos mėsos, vištienos, alyvuogių, kietai virtų kiaušinių ir tarkuotų kukurūzų. Ant viršaus pabarstoma truputį cukraus prieš apkepant. Jei šį paštetą gamina mano tėvai, jis būna ypatingai skanus...

Pašto dėžutė

KARTAIS BŪNAME TAIP NUSIVYLĘ KITŲ ŽMOGUMI, JOG MIELIAUSIAI NORĖTUME JŲ PALIKTI. JŪS PASAKOJATE SAVO IŠGYVENIMUS.

„Cha, cha, kaip juokinga!“ – „Ką jie čia dabar kalba?“ – Dabar ji jaučiasi atstumta ir bėga pas Sofiją, savo geriausią draugę. Ji taip niekuomet nepasielgtų. „Greičiau pas Sofiją! Aš verkiu!“

Cosima, 10 metų, iš Leipcigo

„Su mama nuėjome į parduotuvę, ten ji norėjo nupirkti man rankinę. Tačiau paaiškėjo, kad visų rankinių kainos mums per didelės. Buvau labai nuliūdusi ir nusivylusi! Tada mama leido nusipirkti kvėpiančius spalvotus pieštukus ir aš vėl pralinksmėjau.“

Erin, 9 metai, iš Perto (Australija)

„Mano draugas pažadėjo man padovanoti vieną daiktą, kuris man labai patiko. Tačiau to taip ir nepadarė. Nebenorėjau jo daugiau matyti, buvau labai supykęs. Ir tada per pamaldas įdėmiai klausiausi, ir supratau, kad Dievas nenori, jog taip elgčiausi.“

Luc-Olivier, 12 metų, iš Porto-Novo (Beninas)

Tikėjimo išpažinimas

Nuotrauka: Tarptautinė NAB

2015-ųjų metų rugsėjo mėnesį knygos formate pasirodys Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmo klausimai ir atsakymai. Iš šių 750-ies klausimų bei atsakymų „community“ žurnalas pasirinktinai pristato keletą jų – šiame žurnalo numeryje bus kalbama apie tikėjimo išpažinimą ir Dievo Trejybę.

Kas yra tikėjimo išpažinimas?

Tikėjimo išpažinimas yra esminių tikėjimo mokymo teiginių santrauka. Tikėjimo išpažinime konstatuojama tai, ką išpažįsta šio tikėjimo bendruomenės nariai. Tikėjimo išpažinimas ir skiria vieną tikėjimo bendruomenę nuo kitos.

Kaip atsirado pirmieji krikščioniški tikėjimo išpažinimai?

Pirmieji krikščioniški tikėjimo išpažinimai vadinami „senovės bažnyčios tikėjimo išpažinimais“. Jie susiformavo tarp antro ir ketvirto amžiaus po Kristaus. Tuo laikotarpiu buvo suformuluotas mokymas apie Dievo Trejybę ir apie Jėzaus Kristaus būdą, taigi, apie jo prigimtį. Tai buvo būtina, nes iškilo ginčų dėl tikėjimo mokymo turinio. Pavyzdžiui, egzistavo nuomonė, kad Jėzus Kristus nemirė ant kryžiaus ir kad iš tiesų neprisikėlė. Tikėjimo išpažinimas leido atsiriboti nuo šių klaidingų mokymų.

Kurie senovės bažnyčios tikėjimo išpažinimai yra svarbiausi?

Du svarbiausi senovės bažnyčios tikėjimo išpažinimai yra apaštalų tikėjimo išpažinimas („Apostolikum“) ir Nikėjos-Konstantinopolio tikėjimo išpažinimas. Apaštalų tikėjimo esminiai teiginiai buvo suformuoti antrame amžiuje, o ketvirtame amžiuje juos tik nežymiai papildė. Nikėjos-Konstantinopolio tikėjimo išpažinimas yra Nikėjos konsiliumo (325 m. po Kr.) ir Konstantinopolio konsiliumo

(381 m. po Kr.) rezultatas. Šiame tikėjimo išpažinime pirmiausia fiksuojama Dievo Trejybė.

Konsiliumas yra aukštas pareigas užimančių garbingų dvasiškių susirinkimas, kuriame aptariami svarbūs tikėjimo klausimai.

Kokią reikšmę Naujajai apaštalų bažnyčiai turi senovės bažnyčios tikėjimo išpažinimai?

Naujosios apaštalų bažnyčios mokymas remiasi Šventuoju Raštu. Senovės bažnyčios tikėjimo išpažinimai apibendrina tai, kas liudijama Šventajame Rašte.

Naujoji apaštalų bažnyčia išpažįsta senovės bažnyčios tikėjimo išpažinimo įtvirtintą tikėjimą Dievo Trejybe, Jėzumi Kristumi kaip tikruoju Dievu ir tikru žmogumi, Jėzaus gimimu iš mergelės Marijos, Šventosios Dvasios pasiuntimu, bažnyčia, sakramentais, Kristaus sugrįžimo laukimu ir mirusiųjų prisikėlimu.

Nepaisant skirtumų tarp tam tikrų konfesijų, tikėjimo išpažinimas turi vieną elementą, kuris jungia krikščionis tarpusavyje.

„Konfesija“ (pažodžiui: „išpažinimas“) reiškia „tikėjimo išpažinimą, priklausymą bažnyčiai“. „Konfesijomis“ įvardinamos ir skirtingos krikščioniškos bendruomenės.

Kaip skamba Naujosios apaštalu bažnyčios tikėjimo išpažinimas?

„Aš tikiu Dievą Tėvą, Visagalį dangaus ir žemės Sutvėrėją.

Aš tikiu Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų, mūsų Viešpatį, pradėtą Šventosios Dvasios, pagimdytą mergelės Marijos, kentėjusį prie Pontijaus Piloto, nukryžiuotą, mirusį, palaidotą, nužengusį į mirusiųjų karalystę, trečiąją dieną prisikėlusį iš mirusiųjų, nužengusį į dangų, sėdintį visagalio Dievo Tėvo dešinėje, iš kur jis vėl ateis.

Aš tikiu Šventąją Dvasią, vienintelę, šventąją, visuotinę ir apaštališką bažnyčią, šventųjų bendrystę, nuodėmių atleidimą, prisikėlimą iš mirusiųjų ir amžinąjį gyvenimą.

Aš tikiu, kad Viešpats Jėzus vadovauja savo bažnyčiai ir tam jis siuntė savo apaštalus, ir siųs juos iki savo sugrįžimo su pavedimu, kad jie mokyty, jo vardu atleistų nuodėmes ir krikštytų vandeniu bei Šventąja Dvasia.

Aš tikiu, kad visos tarnystės Kristaus bažnyčioje yra parinktos ir paskirtos tik apaštalu, ir kad iš apaštalu tarnystės išeina įgaliojimas, palaiminimas ir pašventinimas.

Aš tikiu, kad Šventas Vandens krikštas yra pirmas žingsnis link žmogaus atsinaujinimo iš Šventosios Dvasios ir kad krikštijamasis per tai priimamas į bendrystę tų, kurie tiki Jėzumi Kristumi ir išpažįsta jį kaip jų Viešpatį.

Aš tikiu, kad Šventoji Vakariene buvo paties Viešpaties įvesta atminti kartą atneštai ir pilnai galiojančiai Kristaus aukai, jo kančioms ir mirčiai. Garbingas Šventosios Vakarienės priėmimas laiduoja mums bendrystę su Kristumi Jėzumi, mūsų Viešpačiu. Ji švenčiama su nerauginta duona ir vynu; juos palaimina bei suteikia apaštalo įgaliotas tarnybos brolis.

Aš tikiu, kad vandeniu pakrikštytieji, norėdami tapti Dievo vaikais ir įvykdyti pirmuonims būtinas sąlygas, per apaštala turi priimti Šventosios Dvasios dovaną.

Aš tikiu, kad Viešpats Jėzus sugrįš taip, kaip nužengė dangun, o pirmuonys iš mirusiųjų ir gyvųjų, kurie laukė jo atėjimo ir buvo ruošiami tam, bus jo paimti; kad po vestuvių danguje su jais sugrįžtų į žemę, įkurtų savo Taikos Karalystę ir kad jie kartu su juo valdytų kaip karališkoji kunigystė. Po Taikos Karalystės jis surengs paskutinį teismą. Tada Dievas sukurs naują dangų ir naują žemę, ir gyvens su savo tauta.

Aš tikiu, kad esu įsipareigojęs paklusti pasaulietinei valdžiai tiek, kiek tai neprieštarauja dieviškiems įstatymams.“

Kokią reikšmę turi Naujosios apaštalu bažnyčios tikėjimo išpažinimas?

Naujosios apaštalu bažnyčios tikėjimo išpažinimas dešimtyje punktų išreiškia Naujosios apaštalu bažnyčios tikėjimo mokymą. Jo užduotis taip pat yra formuoti Naujosios apaštalu bažnyčios krikščionių tikėjimo nuostatą. Be to, tikėjimo išpažinimas pasitarnauja ir tam, kad kitus žmones supažindintume su esminiais Naujosios apaštalu bažnyčios tikėjimo teiginiais.

Slenkantis tekstas

Leidėjas: Jean-Luc Schneider,

Überlandstrasse 243, CH-8051 Ciurichas, Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH

Gutleutstrasse 298, 60327 Frankfurtas prie Maino, Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Dievo Trejybė

Kas yra Dievo Trejybė?

Dievas yra dvasinė, tobula, visiškai nepriklausoma būtybė. Jis yra amžinas, jis yra be pradžios ir be pabaigos. Vienas Dievas yra ir Tėvas, ir Sūnus, ir Šventoji Dvasia. Kai kalbama apie „Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią“, tai turima galvoje ne trys dievai, o trys asmenys, kurie yra vienas Dievas.

Kokius Dievo būdo bruožus žinome?

Žmonės negali išsamiai apibūdinti Dievo Tačiau mes žinome Dievo būdo bruožus: jis yra vienas (vienatinis), šventas, visagalis, amžinas, mylintis, maloningas, teisingas, tobulas.

Kokiame santykiyje vienas su kitu yra Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia?

Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia yra trijų dieviškų asmenų vardai. Nors jie vieni nuo kitų skiriasi, vis tiek yra vienas Dievas. Krikščioniškoje tradicijoje šiems trims dieviškiems asmenims yra priskiriama atitinkamai po vieną esminį punktą: Dievas, Tėvas, dangaus ir žemės Sutvėrėjas. Dievas, Sūnus, yra Atpirkėjas, kuris tapo žmogumi ir paaukojo savo gyvybę dėl žmonijos išganymo. Dievas, Šventoji Dvasia, yra naujasis Kūrėjas: ji pasirūpina, kad Dievo išganymas būtų prieinamas žmonėms ir kad naujasis kūrinys pasiektų užbaigimą.

Ką reiškia sąvoka „Tėvas“, kai ji naudojama kontekste su Dievu?

Jei sąvoka „Tėvas“ naudojama kontekste su Dievu, ji sieja kūrimo, autoriteto ir rūpinimosi aspektus. Dievas yra Kūrėjas ir Saugotojas to, ką sukūrė. Tokiu būdu kiekvienas žmogus į Dievą, savo Kūrėją, gali kreiptis „Tėve“.

Ką kūrinys liudija apie Dievą?

Kūrinys ir jo tvarkos dėsniai liudija apie Dievo išmintį, kurios masto žmogus net negali įsivaizduoti. Psalmistas sušunka iš susižavėjimo: „Dangūs apskatinėja Dievo garbę, dangaus skliautas skelbia jo rankų darbą“ (Psalmės 19,2).

Per kiek laiko Dievas sukūrė pasaulį?

Dievas sukūrė pasaulį per šešias „darbo dienas“. „Darbo dienomis“ apibrėžiamas laikas, kurio trukmė nėra deta-

lizuojama. Viena „diena“ Dievo kūrinyje nėra lygi dienai mūsų supratimu. Pradžios knygoje 2, 2 sakoma: „Kadangi septintą dieną Dievas buvo užbaigęs darbus, kuriais buvo užsiėmęs, jis ilsėjosi septintą dieną nuo visų darbų, kuriuos buvo atlikęs.“

„...viena diena pas Viešpatį yra kaip tūkstantis metų, ir tūkstantis metų – kaip viena diena“ (2. Petro 3, iš 8).

„Juk tūkstantis metų tau lyg viena diena, –tarsi vakarykštė diena, jau praėjusi“ (Psalmės 90,4).

Ar Dievo kūrinys yra tik tai, ką žmogus gali suvokti savo protu?

Ne, egzistuoja ir nematomas Dievo kūrinys. Jo paslaptis – kaip ir pats Dievas – neprieinami žmogiškiems tyrimams. Tačiau Šventajame Rašte yra užuominų apie sritis, procesus, būsenas ir esybes, nepriklausančias materialiam kūriniumi.

Ar velnias priklauso prie nematomo kūrinio?

Velnias iš pradžių buvo angelas. Kaip toks jis priklausė prie nematomo kūrinio. Šis angelas sukilo prieš Dievą ir dėl savo nepaklusnumo, pavydo bei melo buvo išmestas iš dangaus bei bendrystės su Dievu.

„Dievas nepagailėjo nusidėjusių angelų, bet nubloškė juos į tamsias pragaro bedugnes“ (2. Petro 2,4).

„Taip pat ir tuos angelus, kurie neišlaikė savo prakilnumo, bet paliko savo buveinę, jis laiko sukaustytus amžiniais pančiais tamsybėje didžiosios dienos teismui“ (Judo 6).

Kokia yra angelų užduotis?

Angelų užduotis yra garbinti Dievą, vykdyti jo pavedimus ir per tai jam tarnauti. Dievo meilė žmogui pasireiškia ir tame, jog jis leidžia angelui tarnauti žmonėms. Kad vaikai turi ypatingą angelų apsaugą, galima suprasti iš Mato 18,10.

„Aš esu Rafaelis, vienas iš septynių angelų, kuriems leista tarnauti Viešpaties Šlovės akivaizdoje. [...]Juk aš, būdamas su jumis, to nedariau savo nuosprendžiu, bet vykdžiau Dievo valią. Šlovinkite jį kasdien ir visados!“ (Tobito 12,15.18).

„Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų ma-

žutėlių, nes, sakau jums, jų angelai danguje visuomet regi mano dangiškojo Tėvo veidą“ (Mato 18,10).

Ar angelus reikia garbinti?

Ne, nes jie visuomet veikia pagal Dievo valią: todėl jiems neskiriama nei padėka, nei garbinimas, o tik vienam Dievui.

Angelai yra „tarnaujančios dvasios, išsiųstos patarnauti tiems, kurie paveldės išganymą“ (Žydams 1,14).

Kodėl reikia rūpintis tuo, kas neregima?

Dievas yra dvasios, sielos ir kūno visuma (plg. 1. Tesaloniciečiams 5,23). Kūnas yra mirtingas, todėl priklauso regimam Dievo kūriniiui. Siela ir dvasia yra nemirtingos, todėl priklauso neregimam Dievo kūriniiui. Kadangi siela ir dvasia toliau gyvena po mirties, yra svarbu rūpintis tuo, kas neregima. Žmogaus nuostata, kurią jis turi žemėje Dievo atžvilgiu, turės pasekmes jo būčiai aname pasaulyje. Šis pažinimas gali pagelbėti atsilaikyti velnio gundymams ir padėti gyventi Dievui patinkančią gyvenimą. Neregimo kūrinio svarbą mūsų gyvenime aiškiai nusako apaštalas Paulius: „O lengvas dabartinis mūsų vargas ruošia mums neapsakomą, visa pranokstančią amžinąją garbę. Mes gi nežiūrime to, kas regima, bet kas neregima, nes regimieji dalykai laikini, o neregimieji amžini (2. Korintiečiams 4,17.18). Taigi, rūpinimasis tuo, kas neregima, padeda teisingai įvertinti visa tai, su kuo mums tenka susidurti gyvenime.“

2015-ųjų rugsėjo mėnesį bus išleista knygos formate

2015-ųjų metų rugsėjo 1-ąją dieną numatoma išleisti Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmo naujajį variantą. Tai nusprendė krašto apaštalų susirinkimas (sutrumpintai: KAS) paskutinio posėdžio metu. Ši knyga buvo perrašyta „klausimų ir atsakymų“ forma.

Taip pat buvo paruošti vertimai bei maketavimas į penkias pagrindines kalbas. Šiuo metu vyksta paruošiamieji darbai spausdinimui.

Startas vienu metu keliomis kalbomis

Iš tiesų „Katekizmas klausimuose ir atsakymuose“ (KNB KA) buvo numatytas išspausdinti žingsnis po žingsnio anglų, vokiečių, prancūzų, ispanų ir portugalų kalbomis. Tačiau KAS nusprendė, kad šių kalbų variantai turi būti išspausdinti vienu metu. Tokiu būdu galės startuoti ir katekizmai kitomis kalbomis, kurių vertimai jau atlikti. Prie šių kalbų priklauso visa eilė regioninių kalbų Kongo Demokratinėje Respublikoje, kurioje gyvena vienas trečdalis bažnyčios narių.

Kaip mokymo medžiaga

Bažnyčios vadovybei buvo taip pat svarbu paruošti katekizmo variantą, kuris būtų pritaikytas mokymo tikslams. Todėl tekstas buvo suskirstytas į 750 klausimų ir atsakymų. Tai pristatė projektinė grupė „Naujosios apaštalų bažnyčios tikėjimas“, kuri beveik dešimt metų dirbo prie šios pagrindinės knygos.

Klausimų ir atsakymų schema naudojama krikščioniškuose katekizmuose jau šimtmečiais ir Naujojoje apaštalų bažnyčioje taip pat turi senas tradicijas. Joje slypintis didaktinis metodas yra daug kartų išbandytas. Tokiu būdu KNB KA ateityje bus naudojamas tarnybos brolių mokymuose ir kaip mokymo medžiaga vaikų bei jaunimo užsiėmimuose.

I Naujienos iš Lietuvos

Lietuvos NAB tarnybos broliai Kaune

PAMALDOS TARNYBOS BROLIAMS

Vasario 28 dieną į pamaldas Kauno bažnyčioje suvažiavo tarnybos broliai iš visų Lietuvos NAB bendruomenių.

Pamaldų pradžioje vyskupas A. Strelčiūnas perdavė nuoširdžiausius apaštalo W. Schorr, su kuriuo išvakarėse kalbėjosi telefonu, linkėjimus tarnybos broliams.

Pamaldoms duotas žodis, kuriuo vyriausias apaštalas laikė Naujųjų 2015 metų pamaldas, tai Habakuko pranašystės knygos 3 skyriaus, 18 sakiny: „Tačiau aš džiaugsiuosi Viešpatyje, džiūgausiu Dieve, kuris mane išgano.“

Prie altoriaus patarnavo krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistas D. Ezerskis, Kretingos bendruomenės vadovas kunigas M. Einars.

Po pietų bažnyčios tarnai aptarė savo darbą ir veiklą bendruomenėse.

APAŠTALO WALTER SCHORR PAMALDOS

Kovo mėnesį į Lietuvą atvažiavo apaštalas W.Schorr ir laikė pamaldas.

Pamaldose Panevėžyje kovo 21 dieną dalyvavo N.Akmenės, Šiaulių, Radviliškio, Pakruojo ir Rokiškio NAB tikintieji ir svečiai, viso 66. Apaštalą W.Schorr lydėjo krašto vyresnysis A.Andrijanov, krašto evangelistai A.Blynas ir L. Orliukas, ganytojas J. Povilaitis, bažnyčios tarnai.

Pamaldoms duotas žodis: „Aš labai pasitikiu jumis, labai jumis didžiuojuosi. Aš kupinas paguodos ir džiaugsmo visuose mūsų sielvartuose“ (2 Kor 7, 4).

Apaštalas W. Schorr kalbėjo, kaip „svarbu yra, koks mūsų santykis su Dievu. Ar Dievas mus pasiekia? Ar Dievas gali mus pastiprinti? O kaip mielas Dievas paguodžia? Jis paguodžia mus per pamaldas, per savo žodį. Per malda, tada mielas Dievas suteikia palaimos ir jėgų mūsų santykiams, kad mes galėtume nusiraminti, kad galėtume pasikliauti ne tik pačiu savimi, bet ir Dievu. Mes turime pažinimą, mes žinome, kad

Apaštalas Walter Schorr Klaipėdoje prie altoriaus

visi santykiai, kurie mums uždedami – taip pat ir tos tamsios valandos, valandos su ašaromis – visi santykiai turi pasitarnauti į gerą tiems, kurie jį myli. Ar tai nėra paguoda? Kai tai žinai, tada neesi bejėgis. Mielas Dievo vaike, tamsios valandos priklauso ir tau, taip pat ir išbandymai priklauso tau. Bet tai turi pasitarnauti tau į gera. Tu turi priartėti prie Dievo ir tas ryšys turi būti stabilus. Tą mielas Dievas tuo nori pasakyti. Ir tada mes žinome, kad ne visada turėsime tikrai džiaugsmą.“

Prie altoriaus patarnavo krašto evangelistas A. Blynas.

Apaštalas W. Schorr suteikė Šventą Paženklimą ke-turioms sieloms. Pamaldose giedojo jungtinis choras.

Apaštalas W. Schorr kovo 22 dieną laikė pamaldas Klaipėdos NAB bendruomenėje. Dalyvavo tikėjimo broliai ir seserys iš Šilutės, Kretingos, Palangos ir Jurbarko NAB bendruomenių. Garbingą svečių lydėjo vyskupas A. Strelčiūnas, krašto vyresnysis A. Andrijanov, krašto evangelistai A. Blynas ir D. Ezerskis.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Vyskupas Artūras Strelčiūnas su konfirmante Ineta

Pradėdamas pamokslą apaštalas W. Schorr sakė: „Mano širdingai mylimi broliai ir seserys, visi mieliaji, šis pasveikinimas nukreiptas ir į mūsų svečius. Kai kurie iš šių svečių šiandien dar priims Šventąjį Paženklimą ir tuomet jie priklausys bendrystei. Bet kodėl jie priklausys šiai bendrystei? Nes mielas iš-tikimasis Dievas šito norėjo. Ne mes atėjome pas Dievą, bet Dievas norėjo, kad mes būtume jo išrinkti, kad būtume jo vaikai, kad jis pasirūpintų mumis“.

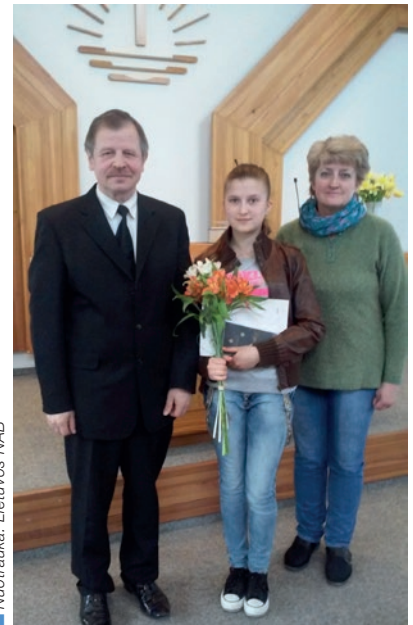
Toliau apaštalas kalbėjo, kaip yra svarbu, kad „kas nori gyvenime pasiekti didelių dalykų, tas ypatingai turi atkreipti dėmesį į mažus dalykus, kaip malda už artimą, dalyvavimas pamaldose, sustojimas prie aukų dėžutės. Galbūt tai mažas dalykėlis, bet jį reikia atlikti. Tada esi teisingame kelyje“.

Prie altoriaus patarnavo vyskupas A. Strelčiūnas. Še-

šioms sieloms apaštalas W. Schorr suteikė Šventą Paženklimą. Pamaldose dalyvavo 106 žmonės.

KONFIRMACIJOS PAMALDOS KAUNE

Balandžio 26 dieną Kauno bažnyčioje vyskupas A. Strelčiūnas laikė konfirmacijos pamaldas. Dalyvavo Kauno, Prienų, Marijampolės bendruomenės. Šių metų konfirmacijai vyriausias apaštalas Jean-Luc Schneider skyrė žodį iš Biblijos: "Mokytojas atėjo ir šaukė tave" (Jono 11, 28 b) ir laiške konfirmantams rašė, kad tai „ypatinga aki-mirka. Po keleto minučių jūs priimsite protingiausių ir gražiausių iš visų sprendimų: Jūs patikėsite savo gyvenimą Jėzui Kristui. Jūsų tėvai, jūsų sielovadininkai, jūsų broliai ir seserys džiaugiasi su jumis. Aš taip pat, kadangi aš kaip ir jie žinau, kad jūs dėl to niekada nesigailėsite“.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Krašto evangelisto Leongindo Orliuko šeima po konfirmacijos pamaldų

Kreipdamasis į konfirmantę Inetą iš Prienų bendruomenės vyskupas sakė, kad tai labai svarbus jos gyvenimo momentas, kada viešai išpažįstamas tikėjimas Jėzumi Kristumi ir išganymo siekimas, kad Viešpats visada bus šalia ir niekada neatstums ir nenuvils, kai kreipsitės į Jį maldoje.

Po pamaldų konfirmantę Inetą pasveikino tikėjimo broliai ir seserys, bažnyčios tarnai, kurie linkėjo aktyviai dalyvauti bendruomenės gyvenime ir jaunimo veikloje.

Apžvalga

2015.07.05 Sarbriukenas (Vokietija)
2015.07.12 Goma (Kongo DR)
2015.07.13 Bukavo (Kongo DR)
2015.07.17 Bandundu Miestas (Kongo DR)
2015.07.19 Kinšasa (Kongo DR)
2015.08.02 Gdanskas (Lenkija)
2015.08.29 Vanadzoras (Armēnija)
2015.08.30 Tbilisis (Gruzija)
2015.09.06 Villingen (Vokietija)
2015.09.09 Numēja (Australija)
2015.09.13 Oklandas (Australija)
2015.09.27 Diuseldorfas (Vokietija)

